

آمار تأمل برانگیز از میزان کار مفید ایرانی‌ها

بررسی روند 10 ساله سهم شاغلان با ساعت کار معمول 49 ساعت و بیشتر نشان می‌دهد که این سهم روندی کاهشی داشته است.

بررسی روند 10 ساله سهم شاغلان با ساعت کار معمول 49 ساعت و بیشتر نشان می‌دهد که این سهم روندی کاهشی داشته است.

به گزارش سلامت نیوز، «خبرآنلاین» افزوده است: شاخص سهم شاغلان 15 ساله و بیشتر با ساعت کار معمول 49 ساعت و بیشتر، یکی از نماگرهای کار شایسته است که نشان می‌دهد در کشور چه سهمی از شاغلان بیشتر از استاندارد کار می‌کنند.

چکیده نتایج آماری نیروی کار در بهار 1395 حاکی از آن است که 39.5 درصد از نیروی کار کشور، 49 ساعت و بیشتر از ساعات معمول کار می‌کنند که به تفکیک جنسیت، این نرخ برای مردان 44.8 درصد و برای زنان 14.4 درصد است. همچنین سهم شاغلان 15 ساله و بیشتر با ساعت کار معمول 49 ساعت و بیشتر در نقاط شهری 40.1 درصد و در نقاط روستایی 38 درصد اعلام شده است.

اما گذشت 10 سال و انتشار آمارهای فصلی و سالانه از نیروی کار بیانگر آن است که این شاخص در این مدت کاهش پیدا کرده است؛ به طوری که در 1385 حدود 45.4 درصد از نیروی کار کشور، 49 ساعت و بیشتر از ساعات معمول کار می‌کردند. در این سال این نرخ برای مردان 52.1 درصد و برای زنان 16.5 درصد بود.

همچنین گزارش مرکز آمار ایران نشان می‌دهد که در بهار 1393 حدود 39.8 درصد و در بهار سال گذشته 39 درصد از نیروی کار، 49 ساعت و بیشتر، یعنی بیشتر از استانداردها کار می‌کردند.

در این میان، کارشناسان بازار کار معتقدند که بالا بودن ساعات کار در ایران در برخی مشاغل در حالی است که کار مفید در کشور نسبت به سایر کشورها (بر اساس آمارهای بالا) اندک است. به باور آنها، بالا بودن ساعت کار در شرایطی که بهره‌وری پایین به دنبال داشته باشد، نتیجه‌ای جز استهلاک جسم و جان ندارد.

بر اساس گزارشی که در سال 1390 منتشر شد، سرانه مفید کار در ایران سالانه 800 ساعت است، در حالی که این میزان در ژاپن 2420 ساعت و در کره جنوبی 1900 ساعت است. همچنین این میزان در چین 1420 ساعت، آمریکا 1360 ساعت، ترکیه 1330 ساعت، پاکستان یک‌هزار و 100 ساعت، افغانستان 950 ساعت، آلمان 1700 ساعت، کویت 600 ساعت و عربستان 720 ساعت است.

بر اساس این گزارش، متوسط کار روزانه در بخش دولتی در ایران 1.4 ساعت و در بخش خصوصی 2.6 ساعت است.

از سوی دیگر، همه این آمارها در شرایطی است که سهم اشتغال ناقص در طول 10 سال گذشته افزایش یافته است. به عبارتی، سهم اشتغال ناقص در سال 1385 حدود 7 درصد و در بهار سال جاری 9.7 درصد گزارش شده است. این نسبت برای مردان در بهار امسال 10.8 درصد و برای 4.6 درصد است.

افراد دارای اشتغال ناقص، تمام شاغلانی است که در هفته مرجع حاضر در سرکار یا غایب موقت از محل کار بوده و به دلایل اقتصادی نظیر رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت کار بیشتر، قرار داشتن در فصل غیرکاری و... کمتر از 44 ساعت کار کرده و خواهان و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند.